

**דומה
בטביון**

המשך הדיווח

מעמודים 18 - 21

צופים חדי-אבחנה הרגישו בכך מייד. כאשר פנתה אל חוטפי בנה מעל מירקע הטלוויזיה ובאמצעי-התיק שורת האחרים, דיבר מתוך גרונה של פנינה ירון קול אחר. לא היו אלה דברים מבולבלים והיסטריים, כפי שסביר שיישמעו מפי אם, אשר חיי בנה מו- נחים על כף המאזניים. היא אמרה דב- רים שקולים ומפוכחים, שכוונו אל מט- רה מוגדרת אחת. אפשר היה להרגיש כי הם הושמו בפייה של פנינה עלידי אדם אחר.

מייד כאשר הוחלט להתיר את פיר- סום דבר החטיפה, רוכז חלק ניכר מהפעילות להחזרת הילד בכיוון אחד: לוחמה פסיכולוגית בחוטפים. לצורך כך גוייסו הוריו של אורון ירון, אחיו, אישי ציבור וכל כלי-התיקשורת בארץ. על המלאכה ניצח הפסיכולוג המיש- טרתי, צבי ידון, בתיאום עם דובר המטה-הארצי, אריה ארד. השניים הש- תכנו בבית המישפחה בסביון, ולא הנ- חו לאיש מבני-המישפחה לשוחח עם נציגי כלי-התיקשורת, ללא תיאום והד- רכה מראש. המטרה במדיניות זו היתה להפעיל לחץ מוסרי על החוטפים, כדי שיחזירו את הילד בריא ושלם.

עיקר המעמסה נפלה בכיוון זה על פנינה. ההנחה היתה כי פניויתה הנוגעות ללב של האם יפלו על אוזן קשובה. גם עמוס ירון ובנו הגדול, רועי, הצטרפו

בראיון עם האם

הסתתרה קריאה

מיוחדת לילד

בלב שוטרים

דבים מקננים

ריגשי-אשמה

שרים שוחחו עם

האב על הבטחת

חנינה לחוטפים

חילחלה פסיכולוגית

